

Publicerad 2019-11-23 12:00 av PsyksjukPoesi

poesi från förr

Högt över taken

Trasig, hög som ett hus

Evigt mörker, flyr dagens ljus

Pupiller, stora som tefat

Fyllda av kärlek, sorg och hat

Djupet, min egen Marianergrav

Döda drömmar, har inga krav

Flyter runt, tomt och kallt

Med drogerna försvinner allt

Ögonen speglar vad själen inte längre känner

~~minnen, saknad av familj och riktiga vänner~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PsyksjukPoesi med Poeter.se id #140318 innehar upphovsrätten